

Nota Zienswijzen bestemmingsplan “Garderbroekerweg XXI, partiële herziening Buitengebied 2012”

Het college van Barneveld heeft het bestemmingsplan “**Garderbroekerweg XXI, partiële herziening Buitengebied 2012**” (nr. 1536) in voorbereiding. Dit bestemmingsplan voorziet in het vergroten van de oppervlakte aan bedrijfsbebouwing op de locatie Garderbroekerweg 173 in Kootwijkerbroek en het inrichten van de gronden ten noorden van deze locatie met groene maatregelen en een waterberging met overloopfunctie. Daarnaast voorziet het plan in het splitsen van de bestaande woning aan de Garderbroekerweg 136/136A in twee zelfstandige wooneenheden en het vergroten van de oppervlakte aan bijgebouwen bij de woning nr. 136A in Kootwijkerbroek.

Het ontwerpbestemmingsplan en de daarop betrekking hebbende stukken hebben ter inzage gelegen van 8 november tot en met 12 december 2019. Een ieder is in de gelegenheid gesteld een zienswijze over het ontwerp naar voren te brengen. Er is één zienswijze ingekomen in de periode dat het ontwerpbestemmingsplan ter inzage lag, welke later is aangevuld. Hieronder staan de samenvatting en de beoordeling van de zienswijze.

1.	De bewoner/eigenaar van het perceel: Brinkerweg 1 3774 BX KOOTWIJKERBROEK	Datum ontvangst: 18 december 2019
		Datum dagtekening: 18 december 2019
		Registratienummer: 1127998
		Datum aanvulling: 25 januari 2020
		Datum dagtekening: 25 januari 2020
		Registratienummer: 1130749
<p>a. Zienswijze</p> <p>In de zienswijze en aanvulling daarop is door de indiener van de zienswijze aangegeven dat het naar mening van de indiener niet verstandig om het perceel de bestemming ‘Natuur’ te geven dat omgeven wordt door landbouwpercelen met agrarische bestemming. Dit zal hoogstwaarschijnlijk voor de aangrenzende agrarische bedrijven beperkende maatregelen opleveren voor nu of in de toekomst. Het verzoek is dan ook de bestemming niet te veranderen.</p> <p>Gemeentelijke reactie</p> <p>Conform de huidige bestemmingsplansystematiek is het niet ongebruikelijk dergelijke op de voorgestelde wijze in te richten gronden te bestemmen als ‘Natuur’. Met het opleggen van de bestemming ‘Natuur’ is in dit geval geen sprake van het vastleggen van een beschermd natuurgebied in het kader van de Wet natuurbescherming (zoals een Natura 2000-gebied), het provinciale Gelderse Natuurnetwerk (GNN) of de provinciale Groene Ontwikkelingszone (GO). De gronden zijn niet als zodanig aangewezen en liggen niet in de nabijheid van en grenzen ook niet aan dergelijke gebieden.</p> <p>De inrichtingsmaatregelen voor de landschappelijke inpassing betreffen het realiseren van extra groene elementen bovenop de huidige, aanwezige landschapsstructuren, zoals de bestaande ven met aanwezige beplanting (bestaande wilgen), én het realiseren van extra waterberging. De rondom het plangebied aangrenzende gronden kunnen gebruikt worden zoals deze bestemd zijn. De planontwikkeling legt geen extra beperkingen op aan de mogelijkheden van deze omliggende gronden met woon- en (agrarische) bedrijfsfuncties.</p> <p>Ondanks dat de in het ontwerpbestemmingsplan opgelegde bestemming ‘Natuur’ vaker is toegepast op vergelijkbaar ingerichte percelen in het buitengebied, wordt bij nader inzien gekozen aan te sluiten bij de reeds in het gebied aanwezige bestemming ‘Groen’. De gronden</p>		

die binnen de grenzen van het ontwerpbestemmingsplan zijn bestemd als 'Natuur' krijgen deze andere bestemming. Dit mede gezien de huidige maatschappelijke ontwikkelingen en discussie die op dit moment over natuurgebieden plaatsvindt. Met het opleggen van de bestemming 'Groen' worden ook de agrarische bedrijfsactiviteiten uitgesloten en is, in combinatie met de voorwaardelijke verplichting voor de inrichting, de uitvoering van de overeengekomen groene maatregelen en aanleg van een waterberging nog steeds mogelijk en geborgd. De bestemming 'Groen' is dan ook een passende bestemming voor de in te richten gronden.

Conclusie

De zienswijze geeft aanleiding om het bestemmingsplan aan te passen. Op de verbeelding is de bestemming 'Natuur' gewijzigd in 'Groen' op de gronden nabij de Garderbroekerweg 173. Daarnaast is de toelichting aangepast naar de nieuwe bestemde situatie.

b. Zienswijze

De indiener vraagt zich af wie aansprakelijk is als in 2020 in de vergunning komt te staan dat zijn graasdieren minimaal 100 meter van een natuurterrein verwijderd moeten blijven (gevolgschade). Dit geldt ook voor het bemesten van de omliggende agrarische percelen. In de aanvulling op de zienswijze geeft de indiener aan dat de commissie Remkes advies aan de regering heeft gegeven om beweiden en bemesten niet vergunningsplichtig te maken. De regering wil dit advies gaan opvolgen, maar er is veel onzekerheid in deze. Als het hiervoor gaande nadelige gevolgen voor de agrarische bedrijfsvoering vraagt de betrokkene zich af wie hiervoor aansprakelijk is.

Gemeentelijke reactie

Naar wij aannemen doelt de indiener van de zienswijze op het 'Tussentijds advies van het Adviescollege Stikstofproblematiek, Aanbevelingen voor korte termijn' d.d. 19 december 2019. In dit stuk gaat het over de significante gevolgen dat bemesten en beweiden kan hebben stikstofgevoelige natuurwaarden in Natura 2000-gebieden. De aanleiding voor dit advies over beweiden en bemesten ligt in de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 29 mei 2019. In deze uitspraak heeft de Afdeling vastgesteld dat de categorale vrijstelling van de vergunningplicht voor beweiden en bemesten in strijd is met de Habitatrichtlijn. Met deze rapportage brengt het Adviescollege het tussentijdse advies uit voor de korte-termijnaanpak van beweiden en bemesten in 2020. Het Adviescollege sluit aan bij de hoofdlijn van het eerste advies 'Niet alles kan'. De hoofdlijn van het eerste advies was dat maatregelen dienen te worden getroffen, gericht op substantiële emissiereductie en geloofwaardig en aantoonbaar herstel van Natura 2000-gebieden. Uitwerking van deze lijn vindt plaats in het advies dat het Adviescollege in mei 2020 zal uitbrengen.

Een en ander gaat dus over de Natura 2000-gebieden en heeft geen betrekking op de overige natuurgebieden en landschappelijk noemenswaardige gebieden. Zoals ook gesteld onder de reactie op onderdeel a van de zienswijze zijn en worden de met onderhavig bestemmingsplan in te richten gronden niet als Natura 2000-gebied (of andersoortig beschermd natuurgebied) aangewezen. De huidige inrichtingsmaatregelen leveren geen beperkingen op ten opzicht van het beweiden en bemesten van omliggende agrarische gronden. Het bestemmingsplan voorziet niet in het opleggen van een beperking voor de omliggende agrarische gronden, noch in de voorwaarde dat er een minimale afstand van 100 meter dient te worden aangehouden voor het uitvoeren van bedrijfsmatige activiteiten en beperkingen op in het bemesten van de aangrenzende percelen. Onderhavig bestemmingsplan voorziet niet in de ontwikkeling van natuur in het kader van de verdere uitbreiding van Natura 2000-gebieden. Ook is en wordt het gebied niet aangewezen als GNN of GO. Er is geen aanleiding om aan te nemen dat dergelijke kleinschalige gronden hier onderdeel van zullen gaan uitmaken. Rijk en Provincie zijn niet betrokken bij onderhavige planontwikkeling. Het doel van de inrichtingsmaatregelen is juist op kleinschalig niveau bij te dragen aan de biodiversiteit van het gebied. Van enige schade vanwege dat er afstand dient te worden aangehouden ten opzichten van een beschermd natuurgebied is in onderhavig geval dan ook niet aan de orde.

Conclusie

De zienswijze geeft geen aanleiding om het bestemmingsplan aan te passen.

c. Zienswijze

Als betreffend natuurgebied regelmatig onder water komt te staan doordat de stuw het water tegenhoudt dan verwacht de indiener dat van hooiland weinig terechtkomt, en dat het geheel door riet overwoekerd wordt. Dit zal het waterschap niet erg vinden daar een rietbed een zuiverende werking op het passerende water zal hebben. Anders wordt het als het waterschap deze functie er aan toe gaat kennen met daarbij beperkende maatregelen voor omliggende agrarische percelen. De indiener vraagt zich af of het waterschap kan garanderen dat het gebied geen zuiveringsfunctie zal krijgen en wanneer beperkende maatregelen van kracht gaan, dat er dan een redelijke financiële tegemoetkoming tegenover zal staan.

Gemeentelijke reactie

De in dit bestemmingsplan aan te leggen waterberging met overloopfunctie is in nauw overleg met het Waterschap Vallei & Veluwe tot stand gekomen. Deze waterberging is voornamelijk bedoeld om bij intensievere neerslag (piekbuien) het water in het plangebied langer vast te houden en daarmee wateroverlast in het gebied en onder meer de verder richting zuidwesten gelegen gebieden tegen te gaan. De stuw krijgt een doorloop om de standaard afvoer onder normale omstandigheden af te kunnen blijven voeren (debietbeperking). Alleen bij hoge afvoeren zal water geborgen worden. Daarbij is rekening gehouden met de hoeveelheid water dat vanaf de oostzijde toestroomt en juist richting westen toe moet stromen. Het waterschap zal dit dan ook monitoren en een en ander hydrologisch optimaal instellen.

Door het toepassen van een stuw in combinatie met het gebied ten oosten daarvan als overloopgebied bestaat de mogelijkheid dat hier plassen ontstaan. Langdurige stilstaande waterplassen worden niet verwacht met het plan, doordat de grondwaterstanden in de zomer lager zijn dan de ontgravingsdiepte van de plassen. Echter is dit met name aan de orde in perioden met veel neerslag en zal in de winterperiode dan wel najaar meer voorkomen dan in de zomerperiode. In de zomer kan dit overloopgebied juist bijdragen aan het niet verdrogen van het omliggende gebied. Uiteraard is het van belang dat voor de aangrenzende gronden en het omliggende gebied de wateroverlast zeker niet zal toenemen en juist de situatie wordt verbeterd. De stuw is daarbij een belangrijk instrument om dit te reguleren, en kan qua hoogte worden aangepast indien dit noodzakelijk is.

De sloten in en rondom het plangebied behouden het onderhoud zoals in de huidige situatie aan de orde is. De aanwezige watergangen moeten hun functie blijven houden. Er liggen schouwwatergangen in het gebied. Deze moeten goed bereikbaar blijven en jaarlijks vóór 1 november geschoond zijn. Na de uitvoering van het inrichtingsplan wordt een en ander door waterschap gemonitord. Bij de plannen is rekening gehouden met de inrichting van het plangebied, dat ook jaarlijks onderhouden moet worden. Ook de nieuwe waterberging wordt onderhouden en dient te worden gemaaid in het kader van de inrichting als hooiland. De waterberging functioneert zodanig dat sprake is van hooiland. Rietvorming binnen de percelen gaat niet plaatvinden.

Er is sprake van een overloopgebied/ retentie en het gaat niet om een zuiveringsgebied. Als de berging uiteindelijk is aangelegd neemt het waterschap deze op in de zogenaamde legger. In die zin is de berging beschermd tegen demping en dergelijke. Het aanwijzen van de gronden als zuiveringsgebied dan wel waterwingebied of intrekgebied ligt niet binnen de doelstellingen van het waterschap. Deze zijn gerelateerd aan drinkwaterwinning en dit wordt door Vitens gedaan. Deze partij is verder niet betrokken geweest bij onderhavig plan. Er is dus geen sprake van het aanwijzen van het plangebied als zodanig waarmee dus ook geen (eventuele) beperkingen zouden worden opgelegd aan de omliggende agrarische gronden.

Conclusie

De zienswijze geeft geen aanleiding om het bestemmingsplan aan te passen.